ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı: 19
1960
75 Krş.

PAZAR GEZİNTİSİ

Sükü

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F.VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

TARZAN KIYAFETİNDEKİ ÇOCUK BİRAZ SONRA KUCAĞINDA MUZLAR, KONSERVELER HİNDİSTAN CE VİZLERİ İLE TEKRAR YANLARINA GELDİ

BUNLAR YETER Mİ ?

YETER NE KELİME HAYALİMİZDE BİLE YA. SATMAZDIK BÖYLE BİR ZİYAFETİ . BİZE YAR. DIM ETTİĞİNİZ İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİZ.

31

ADADAKİ YABANCI ÇOCUK, ELİNDEKİLERİ YERE BIRA. HIRKEN BİRDENBİRE DOĞRULUP ETRAFI DİNLEDİ.

KORSANLAR UYANDI GALİBA.. BORU SESİ DUYUYORUM! ŞUNLARI PAYLAŞIP OR. MANA DALALIM. HAYDİ BENİ TAKİP EDİN

YİYECEKLERİ BÖLÜŞÜP BİRİBİRLERİNİ TAKİP EDEREK OR. MANIN DERİNLİKLERİNE DALDILAR VE EPEY GİTTİKTEN SONRA MUAZZAM İRİLİKTEKİ BİR AĞACIN GÖVDESİNE SI. ĞINDILAR.. BU BİR "Maron ağacı" İDİ. YERLİLER BUNDAN AYAKKABI YAPARLAR, ZARFINI İSE KUVVET İLA. CI OLARAK KULLANIRLARDI.. AĞACIN GÖVDESİ BİR KAÇ KİŞİYE BARINAK OLACAK KADAR GENİŞ BİR KOVUK HA. LİNDE İDİ.

BURADA BİZİ BULMALARI GÜÇTÜR.. ŞİMDİ BAŞINIZDAN GEÇENLERİ ANLATIN BAKALIM BANA!..

BENİM KARNIM DOYDUĞUNA GÖRE SÖZE BEN BAŞLIYAYIM.. BİZ COOOOK UZAKLARDAN TAAA İstanbul'DAN YOLA ÇIKTIK.....

DEVAMI VAR

İLKOKUL GRUPU YAZI Yarışmamızda Kazananlar

Bu hafta İlkokuldan Yazı Yarışmamıza iştirak edip te, Jüri tarafından, inceden inceye yapılan eleştirme sonunda kazanan ve derece alan okuyucularımızın isimlerini neşrediyoruz. Gelecek hafta, İlkokul Resim Yarışmasının kazananlarını ilân edeceğiz.

Her hafta isimlerini ilân ettiğimiz kardeşlerimizin bize acele olarak birer vesikalık fotoğraflarıyla, okul adreslerni, okul müdür veya başöğretmenlerinin, sınıf öğretmeninin, (Ortaokullarda Resim veya Türkçe öğretmeninin) isimlerini bildirmelerini rica ederiz.

Bu arada, yarışmamıza büyük ilgi gösteren Ortaokul Müdürlerine, İlkokul Başöğretmenlerine, Türkçe ve Resim Öğretmenlerine ve sınıf öğretmenlerine açıkça teşekkürü bir borç sayarız.

Jüri, yarışmada aynı derecede rey veya ilgi toplayan yazı veya resimleri aynı dereceye dahil etmekle, hiç bir okuyucumuzun hakkını yememek yoluna gitmiş ve bu yüzden bir çok dereceler, iki veya daha fazla okuyucumuz arasında paylaşılmıştır. Tabii bu şekilde aynı dereceyi kazanmış olanlar, o derecenin telif ücretini de paylaşmış olacaklardır.

Telif ücretleri, derece alanların yazı veya resimleri mecmuamızda neşredildikten ve yüzde 15 vergileri kesildikten sonra adreslerine gönderilecektir.

Yarışmaya iştirak eden bütün okuyucularımızın her birine ayrı ayrı teşekkür eder, ilerde tertip edeceğimiz yarışmalarda hepinize şimdiden başarılar dileriz.

YARIŞMAMIZ HAKKINDA BAZI AÇIKLAMALAR

1 - 17 nci sayımızda Ortaokul Yazı Yarışmasını kazananların isimleri bildirilirken bir isim yanlışlığı olmuştur.

İkinciliği kazanan arkadaşlarımızdan Bayrağım adlı şiirin yazarı Leyla Ayaz yerine yanlışlıkla bu şiir, okulun müdürü Mustafa Ünlü'nün eseri olarak duyurulmuştur. Bayrağım adlı şiiri Kırıkkale Lisesi Orta Kısımdan Leyla Ayaz yazmıştır. Pek tabii ki ikincilere verdiğimiz 200 lirayı, aynı derecede oy almış olan İbrahim Soyer'le paylaşmak suretiyle 100 lirayı Leyla Ayaz alacaktır. Özür diler, düzeltiriz.

2 - 17 nci sayımızda bazı okuyucularımızın hangi okulda okuduklarını hiç tasrih etmedikleri için, bu gibi okuyucularımızın yarışmaya dahil edilmediklerini yazmıştık. Arkadaşımız Ümit Uğur buna temas ederek evvelki ilânlarımızda okul veya ev adreslerini istediğimizi hatırlatıyor ve kendisi yarışmaya katılırken ev adresini yazdığını ve yaptığı karikatürlerde okul müdürü ile öğretmenin imzasının bulunduğunu söylüyor. Mademki Ümit Uğur'un karikatürlerinde okul müdürü ve öğretmeninin imzası var, elbette yarışmaya katıldı, fakat derece alamadı.

Biz o yazımızda, mektuplarında öğrenci olup olmadığına dair en ufak bir bilgi vermeyen okuyucularımızı kastetmiştik.

DERECE ALAN OKUYUCULARIMIZIN, BASILMAK ÜZERE BİZE ACELE FOTOĞRAFLARINI YOLLAMALARINI RİCA EDERİZ...

1 — **Erol CELME** : (Beşiktaş, Turgut Reis İlkok. 4/A; No: 40) **Çocukla Yağmur, İ. Hakkı MUSAOĞLU:** (Kayseri, Ahmet Paşa Ilkok. 5/A, No: 46) **Kıskançlık** adlı şiiriyle **BİRİNCİ** seçilmişlerdir. 300 lirayı aralarında paylaşmak suretiyle 150 şer lira telif ücreti alacaklardır.

2 — **Oya ÇAĞLATAN:** (Kireçburnu İlkok. 5. sınıf 84.) **Balıkçılar** yazısı, **Ayhan ZİLELİOĞLU:** (Eskişehir, Dumlupınar İlkok. Sınıf: I. No: 299) **Taksi** adlı şiiriyle **İKİNCİ** seçilmişlerdir. 200 lirayı paylaşmak suretiyle 100 er lira telif ücreti alacaklardır.

3 — **Hasan ÇAĞLAYAN:** (Şişli, Ondokuz Mayıs İlkok. V/B No: 674.) **Röportajı** ve **Nesrin VARDAR:** (Moda, İlkok. 5/C, No: 568) **Okulum** adlı şiiriyle **ÜÇÜNCÜ** seçilmişlerdir. 100 lirayı aralarında paylaşmak suretiyle 50 şer lira telif ücreti alacaklardır.

4 — **Saide BARIŞIK:** (Adapazarı, Sakarya İlkok. Sınıf: V/A.) **Sevgili Anneme** adlı şiiriyle **DÖRDÜNCÜ** seçilmiştir. 50 lira telif ücreti alacaktır.

5 — **Gönül GURKAN:** (Edremit, Cumhuriyet İlkok. Sınıf: 5/B, No: 407.) **Korku** adlı yazısıyla **BEŞİNCİ** seçilmiştir. 50 lira telif ücreti alacaktır.

6 — **Cengiz ERSUN:** (Hereke, Aşa Hereke İlkok. Sınıf: 4/B, No: 537). **Herekemiz** adlı yazısıyla **ALTINCI** seçilmiştir. 50 lira telif ücreti alacaktır.

7 — **Ülkü CAN:** (Çorlu, Aziz Günden İlkok. Sınıf: 3/A, No: 198.) **Cici Evim** yazısıyla, **Ali KONCA:** (Çapa İlkok. Sınıf: 4/C. No: 759.) **10 Kasım** şiiriyle **YEDİNCİ** seçilmişlerdir. 50 lira telif ücretini aralarında paylaşmak suretiyle 25'er lira alacaklardır.

8 — **Savaş GÖKTÜR:** (Kurtuluş İlkok. 5/B. No: 398.) **Acı Bir Hatıra** adlı yazısıyla **SEKİZİNCİ** seçilmiştir. 25 lira telif ücreti alacaktır.

9 — **Ümit KAYLAN:** (Yunanistan, Serez İlkok.) **Eskici Baba** adlı yazısıyla **DOKUZUNCU** seçilmiştir. 25 lira telif ücreti alacaktır.

10 — **Alpay AY:** (Zonguldak, 30 Ağustos İlkok. Sınıf: 4.) **Mehmet Reis** adlı yazısıyla **ONUNCU** seçilmiştir. 25 lira telif ücreti alacaktır.

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

Nezaket ve Güleryüzün Faydası

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Not defterimin sayfalarını karıştırırken, bundan on yıl önce Fransa'nın başşehri Paris'te geçmiş bir olaya rastladım. Bir gazetede veya dergide okumuş ve hemen not etmiştim. Bakın sizlere de nakledeyim. Enteresan bulacaksınız:

1950 yılında mayıs ayında Paris'te fakir bir aile mâteme boğulmuştu. Çünkü bayan Yvone Dupont yıllardır çektiği veremden kurtulamıyor ve hayata gözlerini ebediyen yumuyordu. Bayan Dupont'un kızı Lucienne (Lüsyen okunur) annesiz kalmak bahtsızlığına uğradığı için günlerce gözyaşı döktü.

Genç Lucienne'in üzüntüsü bu kadarla bitmedi. Aradan kısa zaman geçtikten sonra, babasının da verem olduğu anlaşılmıştı. Fakat babasını sanatoryuma yatırmak için ellerinde hiç paraları yoktu.

Lucienne bu yüzden gece gündüz ağlıyordu. Ancak birden gözyaşlarını frenlemesini bildi. Bir gazetede gördüğü ilânı hatırlamıştı. Derhal ilânda gösterilen adrese başvurdu ve o hafta işe başadı. Lucienne'in bulduğu iş, at yarışlarında tribünlerde dondurmalı çikolata satmaktı.

Lucienne kısa zamanda kendisini patronuna ve müşterilerine öyle sevdirmişti ki... Çok nazik bir kızdı zaten... Evde aç, susuz, hasta yatan babasına bir lokma temin edebilmek için çalışırken, ıstırabını içine akıtmasını, acısını frenlemeyi biliyor, herkese güleryüzle çikolata satıyordu. Atyarışlarında her hafta meraklılar bu nazik kızdan dondurmalı çikolata almadan yapamıyorlardı.

Bir gün gene atyarışında yaşlı bir adam Lucienne'i çağırdı, ona:

— Kızım, dedi, ben dondurmalı çikolata almayacağım.. Senden bir ricam var... Görüyorsun ki ihtiyarım... Buradan kalkıp tâaa gişeye kadar gitmek, beni yoracak... Sana para versem de, benim için bir tane at yarışı müşterek bahis bileti alır mısın?

Lucienne her zamanki nezaket ve güleryüzlülüğü ile «Hay hay efendim, emredersiniz. Hemen alayım.» dedi. İhtiyar çok memnun olmuştu. Parayı uzatırken:

— Kızım, dedi, bir değil, iki bilet alıver...

Ve hangi atları favori gösterdiğini de söyledi.

Lucienne koşa koşa gitmiş ve iki dakika sonra yaşlı adama istediği müşterek bahis biletlerini getirmişti. Adam biletleri aldı, birini çekip Lucienne'e uzattı:

— Bunu sen al kızım, eğer şansımız varsa, ikimiz de kazanırız.

Lucienne almak istemedi. Fakat adam öyle ısrar etti ki, nihayet almanın daha kibar bir hareket olacağına hükmetti.

Az sonra bu biletin muteber olduğu atyarışı bitmiş ve ihtiyarın favori gösterdiği at birinci gelmişti. Bu, sürprizdi. Kimsenin tahmin etmediği bir sonuçtu. Hoparlör, birinci gelen ata oynayanların kaç lira kazandıklarını ilân ettiği zaman, Lucienne bir an fenalık geçirdi. Çünkü ihtiyarın kendisine verdiği bilet tam otuz bin lira kazanmıştı.

Lucienne otuz bin lirayı sevinç gözyaşları içinde alarak tribüne koşmuş, fakat iyilik sever ihtiyarı bulamamıştı. Şimdi artık Lucienne babasını sanatoryuma, hem de hususi bir odaya yatırmak imkânına sahipti. Gerçekten de öyle olacak ve iki yıl sonra babası sapsağlam hastahaneden çıkacaktı.

★

Not defterimdeki bu olmuş

vakayı siz de beğendiniz sanırım, Bu olayın anlatmak istediği gerçek, hayatta nezaket ve güleryüzün ne derece tesirli bir başarı yolu olduğudur. Bilhassa işinde daima nazik, kibar, güleryüzlü olanlar, kazanırlar.

Yukarki olayda, Lucienne adlı genç kız, ihtiyara bilet almayı bir angarya, bir eziyet saysa ve yüzünü ekşitse, adam ona da bir bilet vermeyecek ve bir servet kazanmasını sağlamayacaktı.

Sizlere de tavsiyem : Ne işte olursanız olun, daima nezaketten, güleryüzlülükten ayrılmayın!...

Haftanın fıkrası

Küçük Yavuz'u annesi doktora götürmüştü. Yavuz kaç gündür; «Buram ağrıyor, buram ağrıyor» diyerek bazan karnını, bazan göğsünü, bazan sırtı gösteriyordu. Annesi de meraka düşmüş ve Yavuz'u elinden tuttuğu gibi, doktora götürmüştü.

Doktor muayeneye başlarken sordu:

— Ağrıyı ilk defa nerede hissettin, yavrum?

Yavuz cevabı yapıştırdı:

— Durakta tramvay beklerken, doktor bey...

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Nefsini Bilen Allahını Bilir

GEÇEN konuşmamda sizlere, Peygamberimizin vefatından sonra onun yerine geçen EBUBEKİR Hazretlerinin şu sözünü nakletmiştim :

Men arefe nefsehu
Fakat arefe Rabbe-hu...

Çok güzel bir söz; çok iyi gösterilmiş bir bilgi yolu.. Allahı uzaklarda değil, kendi varlığımızı inceliyerek araştıracağız demektir. İnsan denilen bu yaratık ki, şu kâinatın en şerefli, çünkü en mükemmel yaratığıdır. İşte bundan dolayı kâinatı yani Üniver'i, cümle feza yıldızlarını tanımağa, öğrenmeğe çalıştığımız kadar, hatta onlardan da evvel KENDİMİZ'i öğrenmemiz doğru olur. Kendimiz veya BEN dediğimiz yaratık da kâinat kadar geniş ve ondan daha esrarlıdır.

KENDİMİZ'in esrarını çözebilmemiz ve BEN dediğimiz varlığı hem maddî yapısı olan BEDEN, hem manevî yapısı olan RUH ile birlikte öğrenebildiğimiz, bilebildiğimiz taktirde Allahı da bilmek yolunu elde etmiş oluruz. Manevî olan varlığımız Arapçada: "Nefs" kelimesile ifade edilmiştir.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

Haftanın bulmacası

Soru : «Bir telgraf teline altı tane kuş konmuşken, o tele sapanla taş atan bir çocuk, kuşlardan ikisini vururşa, telin üstünde kaç tane kuş kalır?»

(CEVAP : Hiç kalmaz... Taş atılınca, vurulmayanlar da korkup uçar...)

———o———

LOKOMOTİF GİBİ

— Yeni aldığın memur nasıl? İyi çalışıyor mu?

— Tıpkı bir lokomotif gibi çalışıyor!

— İyi. Demek ki tam bir işçi!

— Yok canım. Lokomotif gibi diyorum, ıslık çalmaktan başka birşey bilmiyor...

KÖPEĞİM

Huyu güzel, tüyü parlak,
Eşi yoktur köpeğimin!...
Boynu kara, kuyruğu ak,
Eşi yoktur köpeğimin!...

Sivri sivri dişleri var,
Bir ses duysa hemen havlar,
Avını da çabuk aylar,
Eşi yoktur köpeğimin!...

Gözlerinde parlar ufuk,
Tasmasında mâvi boncuk,
Sever onu çoluk - çocuk,
Eşi yoktur köpeğimin!...

Gece, gündüz bekler bizi,
Bahçemizi, evimizi,
Karda olsa bulur izi,
Eşi yoktur köpeğimin!...

Keyflenince durur susta,
Saldırmaz hiç eşe, dosta,
Hırsızları eder posta,
Eşi yoktur köpeğimin!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

A listesinde bulunan numaraları B listesindeki yerlerine koyunuz.

A B

1 — Rizede ( ) Halı fabrikaları.
2 — İstanbulda ( ) Pamuklu-dokuma fabrikaları.
3 — İzmitte ( ) Vagon fabrikası.
4 — Nazillide ( ) Çay fabrikası.
5 — Sıvasta ( ) Kâğıt fabrikası.
6 — Herekede ( ) Şişe, kundura fabrikaları.

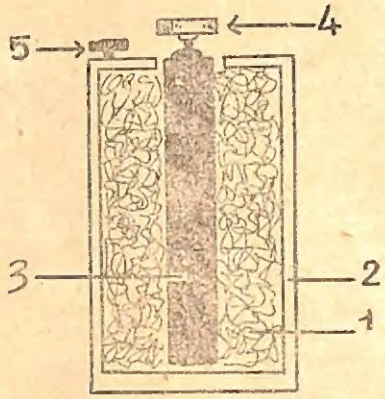

Kuru pil şemasındaki numaraları yerlerine koyunuz.

( ) Kömür çubuk — ( ) Pozitif — ( ) nişadır. — ( ) negatif — ( ) çinko.

A listesinde bulunan numaraları B listesindeki açıklamalarda yerlerine koyunuz.

A B

1 — Elektrik akımı ( ) İki veya daha ziyade pilin meydana getirdiği topluluktur.
2 — Pil ( ) Zili çalacak veya lambayı yakacak şekilde pilin iki ucunun birleşmesinden olur.
3 — Devre ( ) Elektrik akımını meydana getiren kaynaktır.
4 — Batarya ( ) Elektriğin tellerden geçmesine denir.

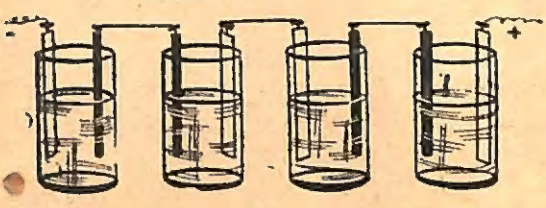

Bu sulu pil bataryası doğru mudur? Kavanozlardaki madenler hangi madendendir?

Pillerdeki + ve — işaretile gösterilen yerlere ne denir?

A listesinde bulunan numaraları B listesindeki açıklamalardaki yerlerine koyunuz.

A B

1 — Abdullah ( ) Hz. Muhammedin amcası.
2 — Âmine ( ) Hz. Muhammedin kansı.
3 — Ebu Tâlip ( ) Hz. Muhammedin babası.
4 — Hatice ( ) Hz. Muhammedin annesi.
5 — Cebrail ( ) Hz. Muhammedin gönlüne doğdurulan ilham.
6 — Vahiy ( ) Hz. Muhammede peygamber olduğunu bildiren melek.

Boş yerleri doğru olarak doldurunuz.

Hz. Muhammedi öldü diyenin boynunu kılıçımla vururum sözünü ..... söylemiştir.
Hz. Ebubekir — Hz. Ömer — Hz. Osman
Muhammed ölmüştür. Allah daimdir ..... demiştir
Hz. Ebubekir — Hz. Ömer — Hz. Osman
Bana bir harf öğretenin kuluyum sözünü ..... söylemiştir.
Hz. Ömer — Hz. Osman — Hz. Ali
Kudüs'teki büyük camii yaptıran ..... dır.
Hz. Ömer — Hz. Osman — Hz. Ali.

A listesinde bulunan numaraları B listesindeki açıklamalarda yerlerine koyunuz.

A B

1 — Oksijen ( ) Kömür, gaz ve benzin gibi yakıtların, şeker, nişasta gibi besinlerin yanmasından meydana gelir.
2 — Azot ( ) Ateşi yakar, canlıların solunumunu sağlar, cisimlerle birleşip pas yapar..
3 — Karbon dioksit ( ) Yakıcı değildir. Bu gibiyerde canlılar yaşayamaz, ateş söner.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Türk halıları dünyaca beğenilir ve istenir.
Türkiyede birçok ham madde vardır.
Silâh ve mermi yapan fabrikalarımız Konyadadır.
Fabrikalarımız günden güne çoğalmakta, bu sebepten dışardan aldıklarımız azalmaktadır.
Fabrikalar çoğaldıkça işsizlik artar.

Öğretmeniniz DİYOR Kİ.. İŞİN SONU

Mayıs, öğrenciler için en çok dikkat edilmesi lâzım, tehlikeli bir aydır. Yıl içinde başınız ve vücudunuz yorgun düşmüştür. Herkeste isteksizlik başlamıştır. Havalar da açmış, şöyle bacalara, ağaçlara bakarsanız leylekler, kırlangıçlar da gelmiş yerleşmişlerdir. Okulca kır gezmeleri, müzeleri görme, tabiat incelemeleri başlamıştır. Bir taraftan da geri kalan dersler tamamlanmak üzeredir. Yalnız, durumu pekiyi olmayan arkadaşlarınız bugünlerde ne yapıyorlar? Bunlar oyundan, gezmeden biraz uzak kalarak kendilerini kurtarmağa çalışmalıdır. Yıl içinde kırık numara alanlar sık sık derse kalkarak notlarını düzeltmelidirler.

Bâzı arkadaşlarınızda cesaretsizlik vardır. Çalışır, uğraşır, fakat bir türlü kendilerini gösteremezler. Bu gibiler bu günlerde hazır olduklarını belirtmelidirler. Bu nasıl olur? Öğretmenlerine tahtaya kalkmak istediklerini söylemeli, sık sık parmak kaldırmalı, evvelce zayıf numara aldığını hatırlatmalı. Daha buna benzer davranışlarla ne yapıp yapıp sınıfı geçmeğe bakmalıdır.

Birçoklarınız yıl içinde iyi numaralarla ortalamayı doldurmuştur. Yâni atı alan Üsküdarı geçmiştir. Fakat, her koyun kendi bacağından asılır, sözünü aklınızdan çıkarmamalısınız. Pısırık, çekingen durursanız olduğunu yerde kalır, çabalama kaptan ben gidemem gibi yandan çarklı eski vapurlara benzersiniz.

Bâzı arkadaşlarınız belki sizin kadar çalışmaz. Fakat öyle zamanını bulur ki istenen soruya hemen cevap verir. Böyleleri aranızda çoktur. Bunlar zekâları ve kurnazlıklarile, gemilerini yürüten kaptana benzerler. Kendilerini bu ay içinde derse verip, kurtaranları da çok görmüşüzdür.

İlkokulun beşinci ve ortaokulun üçüncü sınıfları büyük imtihana gireceklerdir. Bu iki sınıfın imtihanları birbirine çok benzer. Haziran ayının sıcak günlerinde bu arkadaşlarınız daha çok yorulacaklardır. Bunlar, mayısta o gelecek günleri düşünerek şimdiden gezmelerinden, hatta biraz uykularından fedakârlık yapmaları ne kadar iyi olur.

Geçen ay ortaokul ve lise müdürleri toplantı yaptılar. Konuşulanların neler olduğunu bilmem duydunuz mu? Okul dışı yaptıklarınız daha sıkı kontrol edilecek. Bu yıl içinde birkaç kişi fena işler yaptılar. Evlerini bırakıp başka şehirlere gittiler. Okula gidiyorum diye gurada, burada vakit geçirenler görüldü. Hoş birşey de olmadı. Kuruların içinde yaşlar da yanar. Galiba ilerde cezalar fazlalaşacak. İşte birkaç öğrencinin arkadaşlarına zararları, başınıza yeni yeni işler çıkartıyor. Sonra bütün dersleri bütünlemeye bırakıp, bu işi iyi kullanamıyanlar var. Nasıl olsa tatilde çalışırım diyenler, çok dersten takılıyor. Halbuki eskiden böyle değildi. Bu kolaylığı anlamıyanlar yüzünden korkarım, bu fırsatı ilerde bulamıyacaksınız.

Bu defaki yazım konuşma oldu. Okuyan okur, anlayan anlar. Okumıyana, anlamıyana sözümüz yok. Bizden söylemesi...

SADIK ÖVET

Balkan savaşı kimler arasında oldu? Doğru cevaba X koyunuz.

Osmanlılarla — Fransız ve İngilizler savaştılar.
Osmanlılarla — Ruslar savaştılar.
Osmanlılarla — Bulgar, Sırp ve Yunanlılar savaştılar.
Osmanlılarla — İtalyanlar savaştılar.

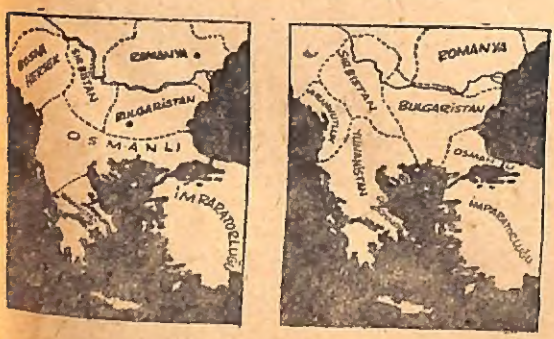

Berlin antlaşmasından sonra ve Balkan savaşında kaybedilen yerlere bakarak haritadaki değişiklikleri inceleyiniz. Büyüyen ve küçülen devletler hangileridir?

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Dünyanın çevresini geniş bir hava tabakası kaplamıştır.
Suda yaşayan varlıkların havaya ihtiyacı yoktur.
Bitkilerin kökleri de havadan faydalanır.
Mum, lâmba, ocağın yanması hava ile olur.
Havanın azaldığı yerde insanlar rahat eder.
Havanın içinde çeşitl gazler vardır.
Solunum ile havanın oksijeni azalır.

Islâm tarihinde geçen aşağıdaki olayların hangisi daha evvel ise oluş sırasına göre numaralayınız.

( ) Hz. Ebubekir Halife oldu.
( ) Hz. Ali Halife seçildi.
( ) Hz. Muhammet vefat etti.
( ) Hz. Ömer Halife oldu.
( ) Hz. Osman Halife oldu.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL —9—

— «İyilik diye birşey yoktur!...»

Bosnik, efendisine baktı. Keçi sakalı oynuyordu memnuniyetinden Profesör'ün. Muvaffakiyeti tamdı. İyilik mefhumunu unutmuştu bile Nole... Ustelik insanlardan intikam almağa da hazırdı. Plânı tam mânâsile muvaffak olmuştu. Bundan sonra kolları sıvayıp, neticeye doğru sür'atle gitmek lâzımdı.

Otomatik kapı açıldı. İçeriye Plâstik bir adam girdi. Elinde şeffaf bir tepsi tutuyordu. Kahveleri getirmişti. Profesör'ün önüne gelince durdu. Ihtiyar ortadaki bardağı gözden geçirdikten sonra:

— «Alifidros Leketrodis otu olan bu değil mi?»

Adam kıpırdamadan cevap verdi:

— «Evet efendim. Bu...»

Konuşurken ağzı açılmıyordu hiç.

Profesör bardağı alıp Nole'ye uzattı:

— «Buyurun doktor... Bu sizin...»

Sonra diğer bardakları Bosnik'le paylaştılar. Plâstik adam arkasına bakmadan otomatik kapıdan çekilip gitti. Nole, özel otlu kahvesini yudum yudum içerken, hafifçe dişlerini gıcırdatıyordu. Kafası ile bedeni iki ayrı merkeze bağlıymış gibi, içinde bir tuhaflık, idrak edemediği, kesin olarak ayırdedemediği bir bölünme hissediyordu.

Beyni, bir Dizel motorunun takatini aşacak kadar hızlı ve arzulu çalışıyordu. Profesör'ün son sözleri ona çok tesir etmişti. Dost bildiği kimselerin ihanetine uğradığına kendi kendini iyice inandırmağa çalışıyordu. Onlardan intikamını mutlaka alacaktı. Hastahaneyi başucunda dönenip duran meslekdaşlarının yüzlerini birer birer görür gibi oluyordu. Bunların arasında bir de güzel, tatlı bakışlı, sarışın bir genç kız vardı. Demek o da düşmanlarının arasına katılmıştı.

Doktor Nole, düşündüğü müddetçe, Herr Profesör onun hareketlerini ve yüzünün aldığı ifadeyi tetkik ediyordu. Bir adam yaratmıştı! Diğer ilim adamlarının inanamıyacağı bir gerçekti bu... Işte yarattığı plâstik vücuda eklediği kafası ile, kendi emrine sokmağa muvaffak olduğu yeni yaratık karşısında oturuyor ve eski dostlarından nasıl intikam alacağını düşünüyordu.

Yirmibirinci Asır, insanoğluna büyük inanılmaz sürprizler hazırlıyordu! Bunu yakın bir tarihte bütün dünya öğrenecekti. Gizli çalışmaların artık sonu gelmek üzereydi. Atom kalp, plâstik insanlar ve feza boşluğundaki gizli ülke insanlık tarihini kökünden değiştirecek, dünyanın kaderi üzerinde inanılmaz değişiklikler husule getirecekti.

Silan gazı ile örtülü bulunan ve bu yüzden de, yeryüzündeki âlim adamları tarafından mevcudiyeti tespit olunamayan gizli ülkenin hâkimi Herr Profesör Hultemah, yavaş yavaş harekete geçme zamanının geldiğini hissediyordu.

Bir takım âlimler atom'

ÂŞIK PAŞA Kimdir?

En eski şairlerimizdendir. Osmanlı Devletini kuran Gazi Osman Beyin emrinde çalışmış Şeyh Muhlis Paşa'nın oğludur.

Paşa dedi mi, resmi bir paye değil, o çağda, ilk olan erkek evlâd için kullanılan bir deyimdir.

Âşık Paşa, Orhan Gazi zamanında, Anadolu'da, Kırşehir dolaylarında yaşamıştır.

Garipnâme adında 12,000 beyitlik çok açık bir Türkçe ile yazılmış, tasavvufî ve dinî bir eseri vardır. Dil bakımından açık bir türkçe ile yapılmış ilk deneme olması bakımından Edebiyat Tarihçileri için çok önemli bir eserdir. Bu esere «Maarifnâme» adı da verilir. Buna, bâzı kimseler «Âşık Paşa Divanı» diye yanlış bir ad verirler. Bu bir Divan anlamının çerçevesi içine giremez.

Bu eserin şiir yönünden değeri az, fakat dil bakımından değerlidir. Kitabını ölümünden üç yıl evvel, yâni 1329 da bitirmiştir. Ulvan Çelebi diye bir oğlu, Selman ismindeki bir diğer oğlunun da «Âşık Paşazâde» adıyla anılan meşhur torunu bu soydan gelmiştir.

Hidrojenle ve diğer öldürücü silâhlarla uğraşırlarken, o gizli gizli çalışarak akıllara durgunluk veren icatlarda bulunmuştu. Bu sonsuz çalışmalarının mükâfatını elbette ki görecekti.

Doktor Nole, madenî odanın içinde ağır ağır dolaştıktan sonra, Herr Profesörün önünde durdu:

— «Oyle zannediyorum ki, şu andan itibaren yeni bir hayata başlamaktayım ve sağlığımı da size borçluyum... Dost bilinen düşmanların elinden beni kurtardığınız için size sonsuz teşekkürlerimi arzetmek isterim Herr Profesör!.»

Profesör Hultemah, heyecanla titredi. Nole onun istediği gibi hareket edecek hale gelmişti bile.

Sırtını kanapenin gerisine yaslayarak cevap verdi:

— « Teşekküre lüzum yok Nole... Senin yaşaman sayesinde, ben de ilmî araştırmalarımı ilerletecek, insanlara daha yeni daha mükemmel şeyler hediye edeceğim. Senin bana olduğun kadar, benim de sana ihtiyacım var...»

Doktor, saygılı bir tavırla selâm verdi:

— «Bütün emirlerinizi ve isteklerinizi yerine getirebilmek için sabırsızlanıyorum Herr Profesör...»

Alim, onun gözlerinin içine bakıyordu:

— «İnsanlara daha iyi hayat şartları temin edebilmek için, önce onların kafalarında bir takım değişiklikler yapmak lâzım aziz dostum Nole... Onları baskı altına almak, hatta robotlaştırmak ve sonra faaliyete geçmek... Bunun için de epey gayret sarfetmek gerekiyor... Zira insanoğlu hürriyetine hayatından bile daha fazla bağlıdır, daha çok sadıktır. İşe evvelâ kötülüklerle başlıyacağız. Bana göre bu kötülük değil, gerçek iyiliğin başlangıcıdır tabii... Sonra da özlenen iyiliklerle saadet sunacağız milyarlarca insana...»

Nole bir adım kadar geriledi:

— «İyilik mi? Bunun ne demek olduğunu anlıyamadım Herr Profesör...»

Hultemah, yerinden fırladı. İşte nihayet öğrenmek istediği şeyi öğrenmişti. Nole iyilik mefhumunu unutmuş, bu kelimenin mânasını idrak edemez hale gelmişti.

Elini genç adamın omuzuna koydu:

— «Bu konuya sonra tekrar döneriz Doktor... Şimdi beni takip et... Sana inanılmıyacak şeyler göstereceğim...»

Profesör önde, Nole arkada olduğu halde uzun yeraltı yollarından geçerek, muazzam makinelerle dolu bir yere, daha doğrusu özel surette inşa edilerek hazırlanmış bir lâboratuvara geldiler. Nole, burada bir takım insanların durup dinlenmeden çalıştıklarını, karışık aletlerin arasında birşeyler yaptıklarını görünce biraz şaşalar gibi oldu. Zira bu insanlar hiçte yeryüzündeki diğer insanlara benzemiyorlardı. Üzerlerindeki elbiselere rağmen kalpleri damarlarında hareket halinde bulunan kanları ve saat misali işleyen beyinleri hep meydandaydı.

Onun şaşkınlığını farkeden Herr Profesör gülümsedi:

— «Ne o dostum yoksa benim Plâstik insanlarımdan korktun mu?»

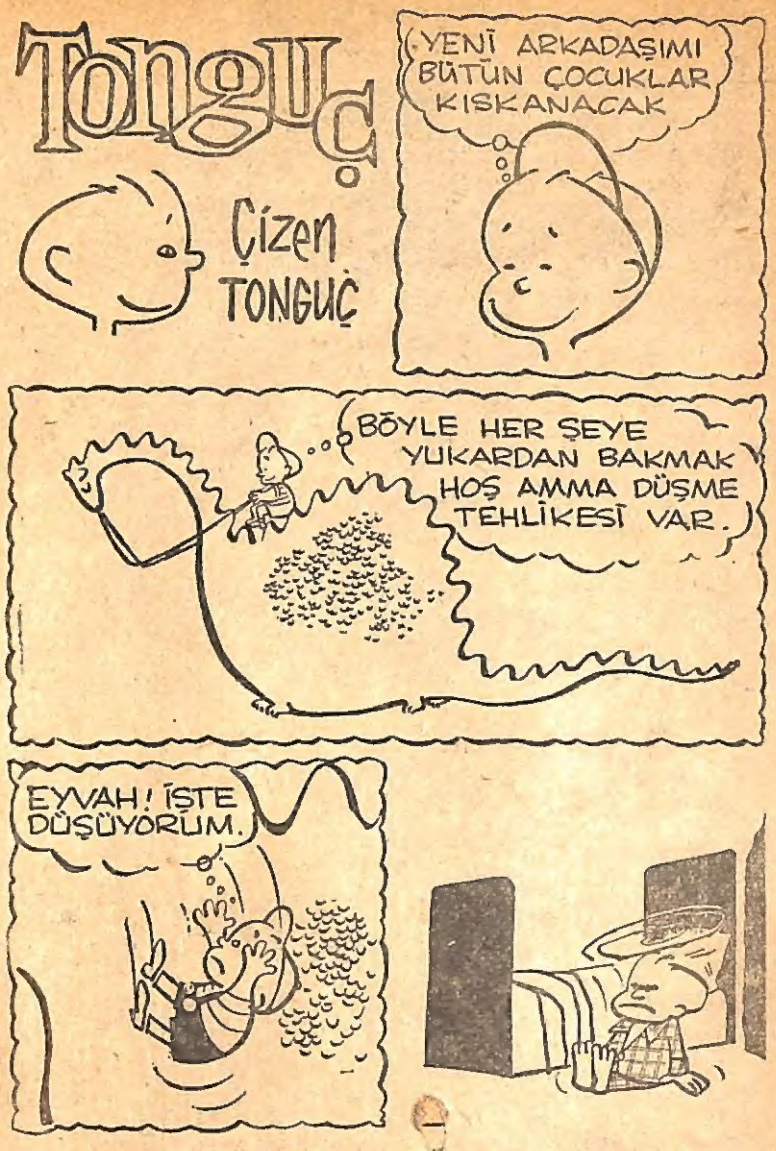

Doktor başını salladı:

— «Korkmak değil bu Herr Profesör... Fakat itiraf ederim ki şaşırdım... Çünkü bunlar, bize kahve getiren hizmetkârdan da başka bir cins mahlûk doğrusu... Her tarafları plâstikten mi?»

— «Evet... Yalnız kalpleri atomla çalışıyor... Asırlarca bozulmasına imkân olmayan bir kalbe sahip hepsi de... Yalnız, işte bütün sıkıntım bu doktor...»

— «Nedir Herr Profesör?»

— «Bunların zekâları geri, düşünce kabiliyetleri noksan... Idrakleri yok... Gerçi herşeyleri benim kontrolum altında ama, buna rağmen bazı konularda şahsî insiyatifleri olması lâzım... Bunun için de plâstik beyinlerinin, çok zeki, çok akıllı bir insanın beynine benzemesi gerekiyor...»

(Devamı gelecek sayıda)

KÜÇÜK ODACI

Hikâye

YAZAN : ÜNVER SIVACIOĞLU

Gözleri pırıl pırıl, parlıyordu. Sarı saçları önüne düşmüş, ikide bir akan burnunu einin tersiyle silerken arkadaşına birşeyler söylüyordu. Önümde başkaları olduğu için kendisini tamamiyle göremiyordum. Daha iyi görmek, konuştuklarını işitebilmek için önümüzdekilerin arasından sıyrılarak yanlarına sokuldum. İkisi de paltosuzdu. Birinin ayağında biraz yenice pantolon öbürünün ise dizinde kocaman bir yama vardı. Bir müddet konuşmadan birbirlerine bakıştılar. Sonra ikisinin gözleri de uskurun bıraktığı köpüklere dikildi kaldı. Eli cebinde birşeyler arıyordu, bir müddet arıyarak bulduğu otuzbeş kuruşu soğuktan kızarmış avucunun içine alarak arkadaşına uzattı:

— İşte hem yol hem yemek parası, dedi.

Sonra yine ayni sesle devam ederken, gözleri uskurun düzenli bir şekilde bıraktığı köpüklere dikildi.

— Vallahi bıktım Hasan, bıktım, ne zor babasızlık, okuluda bıraktım. Bu sene orta ikiye geçecektim, olmadı, zar zor bir handa iş buldum haftada yirmi lira alıyorum. Sabah yedide orada olmam lâzım. Akşam altıda eve dönüyorum.

— Ne iş yapıyorsun?

— Sağı solu süpürüyorum. Bir yere gönderirlerse gidiyorum. Yani senin anlıyacağın odacılık yapıyorum. Biliyor musun seninle ikimiz ilkokulu bitirip orta okula yazıldığım yaz ne hayaller kurmuştuk. Okuyorduk, sen doktor ben mühendis olmuştum. Anadoluya gidiyorduk ikimiz de.

Birden sözünü kesti. Arkadaşının çantasına yaşaran gözleriyle baktı, baktı derin bir iç çekişle küçücük göğsü kabarıp inerken:

— Olmadı, okuyamıyacağım Hasan, ne yapalım, bugün odacı olarak çalışırım, belki yarın daha başka olur, dedi.

Onu teselli etmek için çare aradığı her hainden belli olan arkadaşı elini onun omuzuna koyarken:

— Üzülme Ahmet, hem ne var üzülecek? Sende sanatkâr olursun. İnsanın hayatta muvaffak olması için okuması şart değil ya, diyerek okuyamadığı için üzgün olan arkadaşını teselliye çalışıyordu.

Ama Hasanın yaşaran gözleri ile vapurun çoğunluğunu doldurun talebelere bakışlarından, onlardan biri olmak istediğini anlamak güç değildi.

Daha neler konuşacaklardı kimbilir, fakat vapur yavaş yavaş köprüye yanaşmaktaydı. Irili ufaklı herkeste bir hareket, bir telâş başladı. Kimi gazetesini katlıyor kimisi sefer taslarını alıyor, onun mahzun mahzun seyrettiği talebeler de çantalarını alırken dersler. den bahsediyorlardı. İçindeki arzuyu yenemediği belli olan bir hisle o da talebeler gibi yavaşça eğilerek arkadaşının çantasını aldı. Okşar gibi ellerini üstünde gezdirirken konuşmaya başladı:

— Güzel çantan var, kaça aldın?

— Bilmiyorum babam almış.

— Baban seni çok sever bilirim. Ilkokuldayken de kalın defter iyi kalem alırdı sana.

Yavaş, yavaş yürüdüler. Köprüye çıkmışlardı. Elindeki çantayı bırakmak istemiyordu. Arkadaşının saatine bakarak:

— Ahmet ben gideyim artık. Bugün imtihanın da var demesiyle kendine geldi.

Çantayı asıl sahibine uzatırken kesik kesik:

— Güle, güle Hasan, inşallah muvaffak olursun, dedi.

Ikisinin de başları önünde el sıkışarak ayrıldılar.

Bir müddet, bir zamanlar kendisinin de devam ettiği okula giden arkadaşının arkasından baktı baktı. Sonra üşüye ellerini cebine sokarken yavaş yavaş merdivenlere doğru yürüdü. Onu şimdi haftada yirmi lira kazandıran süpürge ve sağa sola gönderilecek mektuplar bekliyordu. İş saati başlamıştı, meydandaki saatte yediyi beş geçiyordu. Küçük odacı söylendi:

— Yürü Ahmet, yürü!...

7 NCİ CİLDİMİZ TAMAMLANDI

Mecmuamızın 7 nci cildini teşkil eden 1 - 13 sayılarını ciltletmeğe başlamış bulunuyoruz.

Mecmualarını ciltletmek isteyen sevgili okuyucularımız 1960 yılının 1 - 13 sayılarını, cilt bedeli olan 350 Krş.la birlikte bize yollarlarsa ciltleri yapılıp gönderilir.

YILDIRIM KAPTAN

HAİNLER ÇARPIŞIYOR!

DRUMOND'UN EVİNDE, VATAN HAİNİ KENDAL DRUMOND'A YAPTIKLARI KİRLİ İŞTEN ÖTÜRÜ PİŞMAN OLDUĞUNU VE VAZGEÇECEĞİNİ ANLATIYORDU... 1960 - 19

O SIRADA DRU-MOND'UN EVİNDE.
ARTIK, SEN GİT KENDAL, YILDIRIM KAPTAN GELİRDE SENİ BURADA GÖRÜRSE İYİ OLMAZ
DEDİĞİM GİBİ, BU İŞE BERABER BAŞLADIK, BERABER BİTİRECEĞİZ.
PEKİ YILDIRIM İŞİN İÇYÜZÜNÜ KEŞFEDERSE!.
NASIL KEŞFEDER,? SIFIR BOMBASININ KORKUNÇ FORMÜLLERİ BİR SUN'İ PEYKTE SAKLI..
BİZİM BU FORMÜLÜ ÇALIP, SPEKTRA GEZEGENİNE SATACAĞIMIZ KİMİN AKLINA GELİR. KİM DÜŞÜNÜR BUNU...
BÜTÜN PLÂNLARIM SAAT GİBİ İŞLİYOR KENDAL!.
HAYATININ TEHLİKEDE OLDUĞUNU GÖZLERİYLE GÖRDÜKLERİ BİR ATOM BİLGİNİNİN "SIFIR BOMBASI"NI ÇALACAĞI EMNİYET'İN AKLINA GELMEZ...

SPEKTRA, SÖZ VERDİĞİ PARAYI ÖDEYİNCE İKİMİZDE ZENGİN OLACAĞIZ.
BEN ÇOKTAN VAZGEÇTİM. VİCDAN AZABI ÇEKİYORUM.
BENİM HİSSEMİDE SEN AL, BEN HİÇ BİR ŞEY İSTEMİYORUM. YETERKİ YAKAMI BIRAK !.
YOO !. BENDEN BUKADAR KOLAY KAÇA...
NE YAPIYORSUN !.. DELİRDİNMİ ?!
YAPMA !

O SIRADA, YILDIRIM DRUMOND'UN EVİNE GELDİ.

YILDIRIM! KENDAL'I ÖLDÜRDÜLER, VE SIRANIN BENDE OLDUĞUNU SÖYLEDİLER!.

SAKİN OL DRUMOND, HERŞEYİ TEK TEK ANLAT.

UYUMAKTA OLDUĞUM SIRADA, KAPI ÇALINDI. KENDAL GELMİŞTİ....

BİR ARALIK DUVARDAKİ KASADA BAZI EVRAK ÇIKARIYORDUMKİ, BAŞIMA VURDULAR.

KENDİME GELDİĞİM ZAMAN, KENDAL ÖLDÜRÜLMÜŞ YATIYORDU..

YILDIRIM, KATİLLER BULUNMALI.. MUTLAKA..

GELECEK SAYIDA

FORMİL ÇALINIYOR!

UÇAN ÇOCUK
KLARK KENT, ANNESİYLE VE BABASI İLE BİRLİKTE DÜNYADAN AYRILMAĞA KARAR VERİNCE, KİM OLDUĞUNU ARKADAŞLARINA BİLDİRDİ....
BEN UÇANÇOCUK' UM. SENELERCE ARANIZDA KLARK KENT OLARAK YAŞADIM.
HAYRET DOĞRUSU!... PEKİ ŞİMDİ BUNU NİÇİN AÇIKLIYORSUN?
HAKİKİ ANNEMLE BABAM DÜN ÇIKAGELDİLER. MANEVİ ANNEMLE BABAM'DA DAHİL HEP BERABER BAŞKA BİR GEZEGENE GİDİP ORADA YAŞAYACAĞIZ. ARTIK, KLARK KENT'İN ELBİSELERİNİ YAKABİLİRİM.
ARKADAŞLARI ONU HEYECANLA UĞURLADILAR
SİZİ HİÇBİR ZAMAN UNUTMUYACAĞIM.
BİZ'DE SİZİ DAİMA HATIRLIYACAĞIZ.
HABER ŞEHRE YAYILDI...
BİZİ UĞURLAMAK İÇİN BÜTÜN ŞEHİR AYAĞA KALKMIŞ BAKSANA!.
YOLUN AÇIK OLSUN UÇA
HEPSİ BİRDEN BELEDİYE BİNASININ ÖNÜNDE TOPLANDILAR..
YOLUN A
ŞEHRİMİZ, OĞLUNUZU DÜNYA'YA GÖNDERDİĞİNİZ İÇİN SİZE TEŞEKKÜR EDER.
BÖYLE BİR ÇOCUK YETİŞTİRDİĞİNİZ İÇİN SİZE BORÇLUYUZ.
BİZE YAPTIĞIN BİNLERCE İYİLİK İÇİN SANA MİNNETTARIZ.
BENDE GÖRDÜĞÜM SEVGİ VE DOSTLUK İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM.
107

DÜNYADAN AYRILMAK İÇİN UÇAĞA BİNMEDEN ÖNCE..
BİZİM KRİPTO'YU DA ÇAĞIRAYIM, ONU BURADA BIRAKIP GİTMEĞE GÖNLÜM RAZI OLMAZ.
VYUUU UUUVVV!
EFENDİM BENİ DÜNYA'YA ÇAĞIRIYOR, ACABA NE VAR?

BİRAZ SONRA..
HOŞGELDİN KRİPTO!.. ŞİMDİ HEPBERABER BAŞKA BİR DÜNYA'YA GİDECEĞİZ..
KRİPTO, OĞLUMUZ BEBEKKEN DOĞMUŞTU. ONU DA OĞLUMUZ'UN FÜZESİ İLE DÜNYA'YA YOLLAMIŞTIK.

UÇAK KORKUNÇ BİR HIZLA GÖKYÜZÜNE DOĞRU FIRLADI..
GÜLE GÜLE UÇANÇOCUK!. SEN FENALARIN DÜŞMANI, İYİLERİN DOSTU İDİN..

DÜNYADAN EPEY UZAKLAŞTIKTAN SONRA...
BİZ ÜSTÜN KUVVETLERİMİZLE YEMEDEN İÇMEDEN'DE BİR ZAMAN DURABİLİRİZ. FAKAT SİZ DURAMAZSINIZ. ONUN İÇİN SU GÖRDÜĞÜNÜZ DOLAPTA ÇEŞİTLİ YİYECEKLER VAR.
PEYNİR
SÜT
ET LER
PASTA

BİRDENBİRE..
BİR METEOR UÇAĞIMIZIN BORDASINI DELDİ! UÇAKTAKİ HAVA AZALIYOR!.

JONATAN KENT'LE KARISI DERHAL BAYILDILAR..
ONLAR BİZİM GİBİ OKSİJENSİZ YAŞAYAMAZLAR. ALLAHTAN UÇAKTA YEDEK OKSİJEN ELBİSELERİ VAR. HEMEN GİYDİRELİM..

BİRAZ SONRA KENTLE KARISI KENDİLERİNE GELDİLER..

BU ELBİSELERDE NE RAHAT. SIRTIMIZDAKİ KÜÇÜK JET TEPKİSİ SAYESİNDE UÇABİLİYORUZ DA..

BABALIĞIMIN SEVİNMESİNE MEMNUN OLDUM. İYİKİ BİZİMLE GELMEYİ KABUL ETTİLER. GELMESELERDİ ÇOK ÜZÜLECEKTİM..

UÇAN ÇOCUK GÖZÜNDEKİ **X IŞINLARINI** KULLANARAK UÇAKTAKİ DELİKLERİ ERİTİP KAPATTI..

OĞLUMUZ İNSANÜSTÜ GÜCÜNÜ SON DEFA KULLANIYOR. YENİ DÜNYA'DA O DA HERKEZDEN FARKSIZ OLACAK..

ORAYA VARMADAN, BUNU ONA SÖYLEMEMEĞE KARAR VERMİŞTİK.

OKSİJİ

UZUN BİR YOLCULUKTAN SONRA, BAMBAŞKA BİR GÜNEŞ SİSTEMİNE GİRDİLER.

BURADAKİ GEZEGENLERİN HEPSİ DONMUŞ KAYALARDAN İBARETTİR BİR TANESİNDEN MADA.

YENİ DÜNYALARINA İNİNCE...

BURAYA YENİ **KRİPTON** ADINI VERİYORUM.

BURADA ARTIK KRİPTONİT METEORLARINI GÖRMİYECEĞİMİZ İÇİN RAHATIZ..

FAKAT TAM O SIRADA..

YANILMIŞIN BABA. İŞTE BİR KRİPTONİT TAŞI DÜŞTÜ GÖKTEN. ONUN ÇIKARDIĞI IŞINLAR BİZİ **MAHVEDECEK!.**

FAKAT JOR-EL KRİPTONİT KAYAYA YAKLAŞTI..

BABA DOKUNMA, **TEHLİKELİDİR!**

KORKMA OĞLUM. BU KAYA IŞIN YAYAMAZ HALE GELMİŞ.

ÇÜNKÜ BU METEÖRLAR, GÜNEŞİN ETRAFINDAKİ SİS ŞEKLİNDE OLAN HALEDEN GEÇERKEN TEHLİKELİ YEŞİL IŞINLARINI KAYBEDİP ZARARSIZ HALE GELİYORLAR..

FAKAT ALELÂDE'DE OLSA, METEORLARIN SIK SIK DÜŞÜŞÜ TEHLİKELİ OLMAĞA BAŞLADI..

BİZE ZARARI OLMASA'DA AĞIRLIKLARI İLE UÇAĞIMIZI PARÇALAYABİLİR..

EYVAH! UÇAĞI İTEMİYORUM. İNSANÜSTÜ KUVVETİMİ **KAYBETTİM**

KAÇ OĞLUM ORADAN, BU ÜLKEDE NE SENİN NE BENİM NE ANNENİN İNSAN-ÜSTÜ GÜCÜ VAR..

NİHAYET HAKİKATI ANLADIN DEĞİL Mİ? BU GEZEGENDE'DE, KRİPTONDA OLDUĞU GİBİ GAYET YÜKSEK HAVA BASINCI VARDIR. ONUN İÇİN KUVVETİMİZ ARTIK GEÇMEZ.

YERİMİZDEN KIPIRDIYAMIYORUZ BİZE **YARDIM EDİN!**

DÜNYALILAR BURADA, BİN KİLOLUK BİR YÜKÜN ALTINDA KALMIŞ GİBİ OLURLAR. ONLARA ŞU **BASINÇ ÇİZMELERİNİ** VERELİM.

ÇABU... OLUN... HALİ... MİZ KALM...

GELECEK SAYIDA : **UÇAN ÇOCUK UÇMAZ OLDU!**

YAZAN: ALİ CULMOT SOYCAN

ÇOCUK KAHRAMANLAR

DÜŞMANDAN ÖCÜMÜ Almadım daha!

1915 senesi Nisan'ının yirmi beşinci günü Seddilbahir'de yaralanan bazı askerlerimiz Çanakkale'ye getirilmişlerdi. Gelen bu askerlerin arasında bir yaralı vardı ki, daha çocuk denilecek kadar küçük olup, tedarik edebildiği iki tahtayı kullanarak yaralı bulunan sağ ayağını güçükle sürükliyebiliyordu. Yardımına koşan topçu teğmeni Ziya adında bir subayımız ona nerede yaralandığını ve kaç yaşında olduğunu sorunca anlatamağa başladı:

«Onbeş yaşındayım. Babam iki ay evvel ölünce, anam; 'Haydi, Hasan'ım benim, sen de cepheye git!...' dedi. Zaten benim de içim içimi yiyordu. Anamın kederini arttırım diye düşünüyor, askere gitmemi onun söylemesini bekliyordum heyecanla.

«Beni Seddilbahir'e, babamın şehit düştüğü yere göndermelerini kendim istedim. Babamı öldüreni orada öldürebileceğimi düşünüyordum her nasılsa. Ben de orada yaralandım. Üstüme tam altı İngiliz askeri saldırmıştı. Allahın yardımıyla dördünü süngümle temizlemeğe muvaffak oldum. Diğer ikisi, yaşımdan büyük işler yaptığımı görünce kurtuluşu kaçmakta buldular. Fakat o sırada da bir top mermisi geldi ve beni de düşmanlarımın hemen yanına uzatıverdi maalesef. Kısa bir zaman kendimden geçmişim. Gözümü açtığımda ne göreyim, ayağımdan yaralanmışım ve ben ölmeden düşman siperimden geçmiş. Sürüklene sürüklene hattımıza kadar sokulabildim binbir güçlükle.»

Subay bir sedye getirerek bu küçük kahramanı hastaneye gönderdi derhal. İşte bu asker 26. piyade alayının ikinci taburunun birinci bölüğünden Bursalı Nuri oğlu Hüseyindi.

Topçu teğmeni Ziya, o kahraman çocuğu bir türlü aklından çıkaramamış, ondan çok hoşlanmış ve kumandanından her zaman vaziyetini sorup durmuştu fırsat buldukça.

Yüzbaşısı, teğmen Ziya'ya bilgi veriyordu Hüseyin hakkında:

«Teğmenim; Hüseyin emsalsiz bir kahramandır. Onu şimdi çavuş yaptık, görmeyin ne kadar sevindi. Savaşlarda tam üç kere yaralandı. Birincisini siz biliyorsunuz. İyi olup geldikten sonra sol elinin üç parmağını kaybettiği için hastaneye yattıktan sonra tekrar kıt'asına dönmekte vakit geçirmedi. Üçüncüsünde gene ayağından aldığı bir yara neticesinde maalesef sağ ayağı kesildi. Fakat tahta bacak uyduran Hüseyin kıt'asına döndü tekrar. Halbuki hastaneden kendisine geri hizmet veya tebdilhava kaydı olan bir rapor verilmişti. Hüseyin bu vesikaları kaybettiğini söyliyerek bölüğe geldiği için onu geri göndermeğe imkân bulunamadı. Ayağı kesildikten sonra gene vesikasını vermiyerek bölüğünde vazife görmeğe, savaşlara iştirak etmeğe arzulu görünüyordu. Onu çok müşkülâtla geri hizmete yollayabildik, teğmenim. Vazife hissini canından aziz bilen bu yüksek ruhlu kahraman, bölüğünden ayrılırken ne diyordu biliyor musunuz? Gözünden ancak bu sebeple ilk gözyaşları dökerken, 'Düşmandan öcümü almadım daha!' diyordu. 'Niçin beni geri hizmete yolluyorsunuz? Tek ayağımla da düşmanla baş edebilirim ben. Beni öldürseydiniz de yeter ki bu acıyı bana göstermeseydiniz.'

«Daha sonra Hüseyin'in paşaların birine yalvararak tekrar bölüğüme geldiğini söylersem, bilmem inanır mısınız bana, teğmenim? Bunca senelik askerim ama, onun gibi vatanını seven mert bir ere ilk defa rastlıyorum ben.»

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Yolun sonundaki cadde daha ışıklı ve hareketliydi. Otomobiller akıp gidiyor, yaya kaldırımlarından elleri paketli erkekler, kadınlar geçiyor, yakındaki mescitte yatsı ezanı okunuyordu.

Sokak tenha olduğu için dört beş ev ilerideki hayrat çeşmesinin iyi kapanmıyan musluğundan akan su tatlı bir ninni gibi geliyordu. Meyzinin dura dura okuduğu ezan sesinin aralıklarında daha fazla duyulan bu ses Ahmedin çok hoşuna gitti.

Meyzinin yanık bir sesi vardı. O okurken sanki bütün gürültüler kesilip onu dinliyor o ara verdikçe gürültü başlıyor ve çeşmenin suyu ninnisini söylüyordu.

Ahmet namaz kılmazdı ama bunun için hep üzülür, kendisini suçlu görürdü.

Ezan bitince çeşmenin ya-

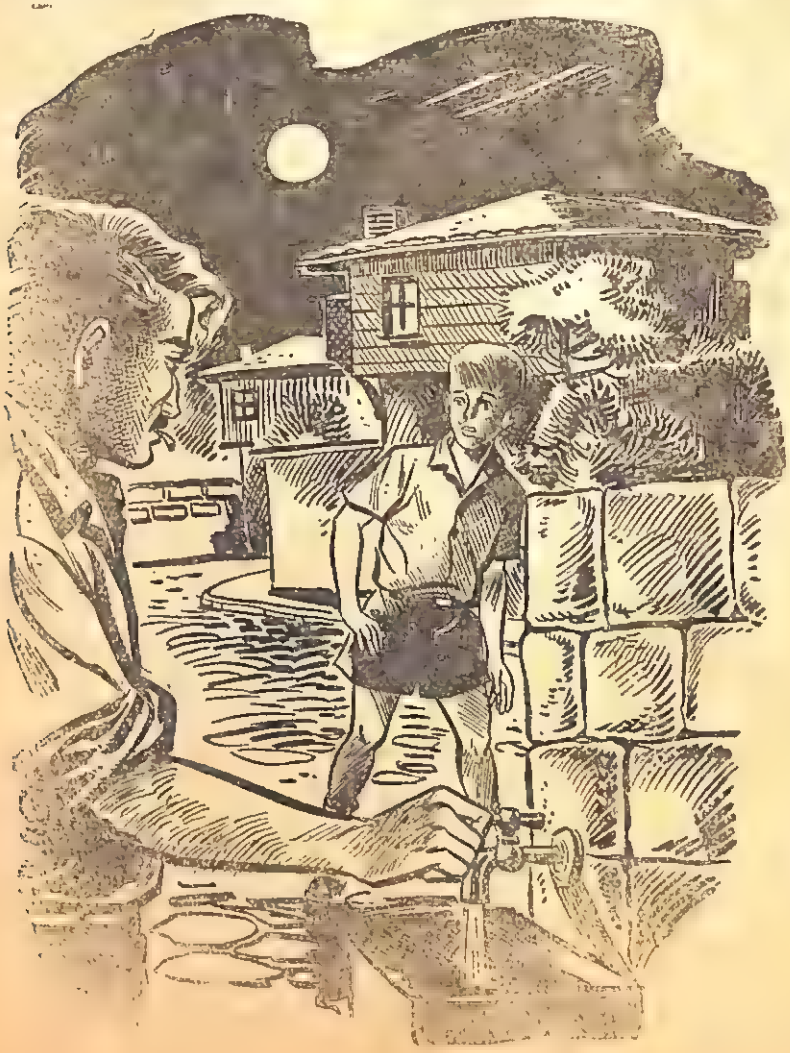

— Amca, Amca, beni öldürecekler...

lağının önüne vardı. Tenekesini yıkadı, döktü, musluğu da yıkadı ve tenekeyi doldurmak için suyu az açtı. Sigarasını içmek için vakit kazanmak istiyordu.

O sigarasını içerken tenekenin biri doldu, onu yalakasına aldı. Kapağını kapattı, öteki tenekeyi koydu. İkinci tenekeyi yarım olduğu sırada caddeden küçük bir insan koşarak sokağa daldı. Bu bir oğlandı. Koşarken «hı hı hı» diye tuhaf bir ses çıkartıyordu. Okadar telaşlı ve kendisini paralarcasına koşuyordu ki çeşmenin yakınlarında ayağı bir şeye takıldı, yuvarlandı. Tekrar davrandı. Nefesleri boğazından ıslık gibi çıkıyordu. Göğsü küçük bir körük gibi işliyordu. Sokağın karanlığında bile yüzünün kireç gibi ağarmış olduğu seçiliyordu.

Ahmet kendi kendine:

— Bu çocuk bir şeyden korkmuş kaçıyor, diye söylendi.

İki adım attı. Sesini tatlılaştırdı:

— Ne var yavrum, neye koşuyorsun?

Çocuk korkudan sıçradı. Fakat bir anda kendisini toplıadı. Başını çevirip apaçık gözlerle caddeye, ışıklara, oradan geçenlere baktı. Güçlükle yutkundu. Ahmet yine:

— Korkma yavrum, korkma, dedi. Gel yanıma.

Çocuğun dizlerinde derman kalmamıştı. Yüreğinin çarpıntısı nefeslerinde sayılıyordu. Belki artık koşup kaçamıyacağı için, başını hiç çevirmeden, caddeyi gözden ayırmadan Ahmede doğru yürüdü:

— Amca, amca beni öldürecekler...

Ahmet bir anda bu çocuğun temiz pâk bir aile çocuğu olduğunu anlamıştı. Bitmiş artık zavallı. Hemen düşüp bayılacak gibiydi.

Ahmet onu elinden tutarak:

— Korkma, dedi. Hiç korkma, gel seni bizim eve götüreyim. Biraz soluk al, dinlen. Sonra ne lâzımsa yaparız.

— Amca, beni öldürecekler. Şoför kovalıyor beni.

— Sen korkma dedim ya.

Tenekenin birini aldı. Öteki boş eliyle sekiz yaşlarında kadar görünen çocuğun elinden tuttu. Çocuk hâlâ koşmak istiyor, dönüp dönüp arkaya bakıyordu.

Ahmet evden çıkarken kapıyı açık bırakmıştı. Zaten sudan gelinceye kadar kimse

ile Besime teyze yatmazdı. Suları küpe boşaltır, ağzını bağlar, üzerine tahta kapağı koyar sonra tenekeler paslanmasın diye baş aşağı edip yerine koyarlardı.

Ahmet içeriye girince:

— Teyze, teyze, diye seslendi.

Besime hanım yemek odasından çıktı:

— Ne var evlâdım? dedi.

— Teyze bana bak biraz.

Kadın kapının eşiğine geldi. Arkasından Remziye de bakıyor, ellerini kuruluyordu. Besime teyze:

— A, bu çocuk da kim? dedi.

— Vallahi bilmiyorum teyze, galiba başına bir felâket gelmiş, sen sorar anlarsın, ben tenekeyi çeşmede bıraktım.

Besime teyze şaşkın, perişan ve yorgunluktan dizleri titreyen, korkudan rengi bembeyaz kesilen ve dudakları kurumuş olan çocuğa baktı. O çocuk halinden çok iyi anlardı. Hemen kendisini toparladı:

— Yavrum, korkma, evlâdım, dedi. Sakın korkma, gel paşam, gel. Biraz nefes al. Remziye ablan sana biraz su versin.

Ahmet:

— Ben tenekenin birini çeşmede bıraktım, dedi. Gidip alayım.

Çıktı. Bu sefer kapıyı arkasından çekip kapattı. Çeşmeye doğru yürürken bir sigara daha yaktı. O da gözlerini caddeye, oradan geçenlere dikmişti. Çocuğu kovalıyanın kim olduğunu merak ediyordu. Çeşmenin başına geldiği sırada bir adamın sokağa saptığını gördü. Sokakta oturanların hepsi evlerine gelmişti. Orası pek öyle geçit yeri değildi. Bu saatte ancak bekçi, polisler ve mescidden çıkan bir kaç komşu geçerdi.

Bu gelen adam kasketli, gençten biriydi. Pek telâşlı yürüyordu. Ahmedi görünce durakladı. Ahmet tenekesini yalaktan çekmiş, musluğu sıkıştırırken ona bakıyordu. Adam bir an kadar tereddüt etti, sonra:

— Baksana hemşerim, dedi. Bir çocuk gördün mü?.

Ahmet karşısındakini iyice süzüyordu.

— Nasıl çocuk? dedi.

— Sekiz dokuz yaşlarında bir oğlan.

Adamın ağzı rakı kokuyordu. Bir kaşının üstüne bir lüle saçı düşmüştü. Caddeden vuran ışıklarla Ahmet bu perçemin altında, kaşının üstünde bir kapanmış yara izi gördü.

— Hayır, dedi.

— Sen demindenberi burada mıydın?

— Evet su taşıyorum.

— Demek bir oğlan çocuk görmedin.

— Adı ne bu çocuğun?

— Ben sana çocuğu soruyorum sen bana sual soruyorsun.

— Şurada karakol var, oraya sor. Belki aradığın çocuk oradadır.

— Karakol mu? Nerede?

— Caddeye çık, sağda. Çok yakın.

— Karakolla işim yok benim.

Adam biraz durakladı. Sonra geldiği yere döndü, ne yapacağını düşünür gibi köşede durdu. Etrafına bakındı, sonra kayboldu.

Ahmet caddeye kadar çıktı. Adamın durduğu köşebaşına gitti. Bakındı. Bu sırada onu biraz ileride gördü. Hususî bir otomobile biniyordu. Bindi, motoru çalıştırdı. Ahmedin önünden geçerek çeşmenin sokağına girdi, ağır ağır ilerledi ve öte baştan dönerek kayboldu.

Ahmet kendi kendine:

— Yazık, dedi. Plâkadaki yazıyı okuyamadım ama Mersedes arabaydı. Yirmi yedi numara.

(Devamı gelecek sayıda)

Hayvanlar Alemi

AYI

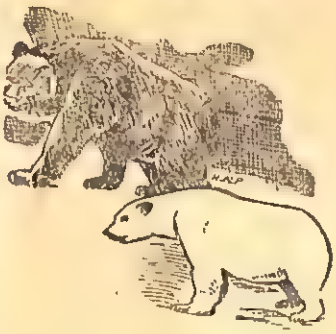

Belki siz de duymuşsunuzdur. Kocaman çocuklar kendilerinden çok küçüklerle güreş tutuşursa, alay eder, «ayı yavrusile oynuyor!» derler. Bu sözden anlaşılıyor ki, ayı yavrularile oynamaktan çok haşlanır. İşin alaya alınan tarafı ise ayının kocaman, hantal, kendisine oyun yakışmıyan iri vücutlü bir hayvan olmasıdır.

Boz ayı, beyaz ayı, siyah ayı diye üç çeşit ayı bulunduğunu herhalde bilirsiniz. Boz ayı bizim memleketimizde, Avrupanın dağlık bölgelerinde, Asyanın soğuk ülkelerinde ve Afrikada bulunur. Beyaz ayı buzlarla kaplı olan kutup memleketlerinde yaşar. Postu kar gibi beyazdır. Onun için bembeyaz karlar arasında hiç göze görünmeden avına yaklaşabilir. Siyah ayıya Himalâya ayısı da derler. Bucins ayı Irandan Japonyaya kadar uzanan Asyanın en yüksek dağlarla çevrili bölgelerde yaşar.

Ayı etle beslenir. Kurbağa, böcek, yılan, fare yavrusu, yengeç kuş, yumurta yer. Hele karınca yemeğe bayılır. Fakat bunları bulamazsa ot, kök, yemiş yiyerek te karnını doyurur. Meselâ ahlata ve bala pek meraklıdır.

Erkek, dişi bir ile olarak yaşar. Kışı ininde yarı uyku halinde geçirir. Yemeden, içmeden oturur. Yavrulaması da bu zamana rastlar. Yavru ayılar insan yavrusu gibi uzun zaman ana bakımı isterler. Onlara iki seen anaları bakar. Yavru ayılar pek küçükten ağaca tırmanmağı öğrenirler. Beyaz ayı da yavrularına yüzmeği öğretir.

Ayı vahşi bir hayvandır. Fakat saldırıcı değildir. Zorda kalmazsa, yahut pek çok aç değilse saldırmaz. İnsan kokusu alınca daima uzaklaşır. Kavgayı sevmez. Fakat savunmak zorunda kalırsa hiç yılmaz, kahramanca döğüşür.

Döğüşürken de insan gibi iki ayak üstünde durur ve kuvvetli pençelerile şamar atar. Beş parmaklı ayakları vardır. Bu parmakların üstünde kuvvetl ibirer de tırnak bulunur.

Ayı kıymetli postu için avlanır. Hemen hemen zararsız bir hayvandır. Yalnız arı kovanlarının ve yemiş ağaçlarının düşmanıdır. Küçükken ele geçerse terbiye edilir, türlü marifetler öğrenir, oynar, dans eder, güreşir. Böylece herkesi eğlendirir.

Dünyanın 4 Köşesinden

Insanların boyunun gitgide uzaması ne ile izah edilebilir?

Bu durumun tatmin edici bir izahı bugün dahi mevcut değildir. Yakın zamanlara kadar umumiyetle, modern beslenme tarzı sebep olarak kabul edilmekteydi. Fakat daha yakın tarihlerde, hayvanlar üzerindeki tecrübeler sayesinde daha ziyade aydınlatıcı bilgiler elde edilebilmiştir. Zira tamamiyle mikropsuz olarak yetiştirilen sıçanların, normal yetişen hemcinslerinden daha çabuk geliştiklerine dikkat olunmuştur. Ama tecrübe hayvanlarına, sıçan barsağının normal bakterileri aşılandığı zaman bu daha çabuk gelişme durmaktadır. Bu durumda, gıdadaki meçhul bir maddenin, gerek sıçan için, gerekse bakteriler için eksildiği anlaşılmaktadır. Insanların da aynı şartlara tabi oldukları kabul edilirse, sağlık derecesindeki yükseliş ile hıfzıssıhha kaidelerine bütün dünya memleketlerinde daha ziyade riayet edilmesinin bugünkü gençliğin daha çabuk gelişmesini sağladığı akla yakın gelmektedir.

Kar örtüsünün ısıyı muhafaza ettiği doğru mu?

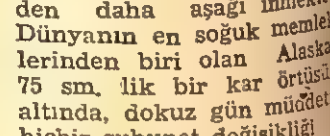

Evet. Meselâ, kuzeydeki bir çam ormanında, havanın suhuneti sıfırın altında 40 dereceye veya daha aşağıya indiği zamanlar dahi, karla örtülü toprağın suhuneti pek ender olarak sıfırın altında 6 dereceden daha aşağı inmektedir. Dünyanın en soğuk memleketlerinden biri olan Alaska'da 75 sm. lik bir kar örtüsünün altında, dokuz gün müddetince hiçbir suhunet değişikliği müşahede edilememiştir; bu müddet zarfında havada suhunet sıfırın altında 4 ile 33 santigrat derecesi arasında oynamıştı. Kar örtüsünün altındaki bu müsait şartlar sayesinde, birtakım küçük memeli hayvanlar ve böcek kozları kışı rahat geçirebilmektedir.

KISSADAN HİSSE

"Şuracıkta ineceğim"

Tren çok kalabalıktı. Herkes balık istifi gibi kompartımanlarda oturuyordu. Geç gelmiş olanlar, kendilerine bir yer bulabilmek için, trenin bütün kompartımanlarını teker teker dolaşıyorlar, oraya buraya sıkışıyorlardı.

Açıkgözlülüğü ile tanınmış şişman bir bay tren tam hareket edecekken, içeri atladı. Kan ter içindeydi. Herkes gibi, kompartman kompartman dolaşıp kendine bir yer bulmak yerine, burada da açıkgözlülüğünü göstermek istedi. İlk rastladığı kompartmana daldı. Hiç boş yer yoktu. Bir sıraya altı kişi oturmuşlardı. Hani aralarına bir çocuk bile sığmazdı. Fakat şişman bay buna hiç aldırış etmeksizin gayet soğukkanlılıkla orada bulunanlara:

— «Affedersiniz, beyler,» dedi, «ben şuracıkta Tuzla'da ineceğim. Aranıza sıkışabilir miyim?»

Orada bulunan herkes, şişman adamın bu sualine haddinden fazla içerlemişlerdi. İçlerinden biri dayanamayım adama şu şekilde cevap verdi:

— «Mademki şuracıkta, Tuzla'da ineceksiniz beyefendiciğim, burada sıkışacağımıza, geze geze gitseniz daha iyi değil mi? Hem siz rahat edersiniz, hem de biz.»

Açıkgözlük taslayanlar her zaman alay edilmeğe mahkûmdurlar. Bu tipte insanları huylarından vazgeçirmek için de en iyi çare, yukarıdaki gibi espirili, fakat acı sözlerle onları yermektir.

Enflâsyon yeni çağların bir buluşu mudur, yoksa geçmiş asırlarda da böyle bir şey var mıydı?

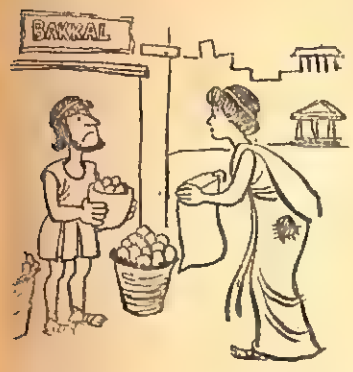

Tarihe bakılırsa, büyük enflâsyonların ilklerinden biri eski zamanlarda vuku bulmuştur. M.S. 3 üncü Asırda Roma parasının değeri çok düşünce İmparator Diyoklesyen (284 — 305), 301 yılında bir para reformu yapmak zorunda kalmıştı. Ayrıca, bütün mühim ihtiyaç maddeleri için belli paralar koymuştu.

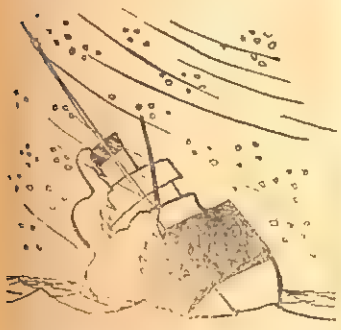

Bir gemi, güverte yapılarının ve gövdesinin buz tutması sonucunda batabilir mi?

Eşit olarak bütün gemiyi kaplamış olan buz tabakası, gerçi kaptan için hoş bir şey değildir ama, pek tehlikeli sayılmaz. Ancak, sadece iskele veya sancak taraflarından biri buz tuttuğu takdirde, gemi ciddî bir tehlikeye maruzdur. Bu gibi buz tabakaları, gemi üste yol aldığı ve sadece bir yandan esen rüzgâr yalnız o yandaki soğumuş su damlacıklarını, temasıyla derhal dondurduğu zaman teşekkül etmektedir. Böylelikle, birkaç saat içinde teşekkül eden tonlarca ağırlıkta buz kütleleri, geminin o yana meyletmesine, bazan da alabora olmasına sebep olurlar.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Olimpiyatlarda ilk maçımızı 36 sene önce yapmıştık

36 sene evvel, 25 Mayıs 1924 de, beynelmilel sahanın henüz yeni bir siması olan Türk Millî Takımı, ilk defa Olimpiyat oyunlarında bir futbol müsabakası için sahaya çıkıyordu.

Pariste yapılan bu olimpiyatlara takımımız büyük ehemmiyet vererek iyi çalışmış, hazırlık maçları yapmıştı, fakat karşısına o tarihlerde Avrupa'nın en teknik takımı olarak tanınan Çekler çıktı.

Müsabaka çok yağmurlu ve rüzgârlı bir havada başladı. Takımımız rüzgâr altına düştü. Bundan istifade eden Çekler, ustalıklarını da göstererek, ikisi bâriz ofsaytten olmak üzere, ilk devrede 3 gol attılar. İkinci devrede kötu şansımıza rüzgâr ve yağmur dinmişti. Biz Çeklere karşı bu devre rüzgârdan istifade ederek oynıyamadık; fakat takımımız bütün seyircilerin takdirini kazanan güzel bir oyun çıkardı. 65 nci dakikada bütün Çek müdafaasını geçen Bekir ilk golümüzü attı. Bunu takiben üst üste gol pozisyonuna girmesine rağmen forvetimiz gol çıkaramadı. Bütün takımımızın ileri çıkmış olmasından istifade eden Çekler ani akınlarla iki gol daha atıverdiler. Nihayet 82 nci dakikada Bekir kendisine yapılan faulde penaltıdan ikinci gölümüzü de çıkardı ve maç 5-2 mağlûbiyetimizle sona erdi.

Millî takımımız bu mağlubiyetin acısını Çeklerden tam 34 sene sonra çıkardı. 18 Aralık 1958 de Mithatpaşa Stadı'nda oynanan maçta Şeref'in golü ile Çek Millî Takımı'nı 1-0 mağlûp etti.

Olimpiyat oyunlarında ilk defa oynıyan Millî Takımı'mızı, ikinci millî maçında şun oyuncular kurmuşlardı:

Nedim (İst. A.O.) — Cafer (FB) Âli (GS) — Kadri (FB) Nihat (GS) Yavuz İsmet (FB) Leblebi Mehmet (GS) Alaaddin (FB) Zeki (FB) Bekir (Kaptan, İst. A. O.) Bedri (FB).

Baykuşlar rivayet edildiği kadar akıllı mıdır?

Bilâkis, Amerika'nın Cornell Universitesinden Roger S. Payne tarafından yapılan tecrübeler, baykuşun zekâ derecesinin sıfır ve kuşun bu bakımdan solucanla aynı seviyede olduğunu göstermiştir. Payne, aynı zamanda, baykuşun gündüzün göremediğini, karanlıkta ise harikulâde işitme hassası sayesinde avlanabildiğini ispat etmiştir. Payne, avları geceleyin baykuşun pençesine düşüren hassanın, sadece bu kuşun kulakları olduğu fikrindedir.

Güneşin kaç tane «asteroid» denilen küçük seyyaresi vardır?

2000 tanesi bilinmektedir. Bunların en yeni bir tarihte keşfedilenlerinden biri olan «Geografos», 1600 m. çapındadır. Dokuz yıl sonra, arza 6.4 milyon km. mesafede olacaktır. En büyük gezeğen, 768,000 km. çapındaki Ceres'dir. 1937 de keşfedilen Hermes, arza 776,000 km. yaklaşmıştır. 1847 den itibaren her yıl bir veya iki küçük gezeğen keşfedilmiştir. Bazı bilginler, bunların, berhava olan bir seyyarenin parçaları olduğu bazıları da, diğer seyyareler gibi teşekkül ettikleri kanaatindedirler.

Meral GASPIRALI

EĞLENCE BİLMECE

Yukarıdaki resimde bir geminin dümenini görüyorsunuz. Acaba, bunun hangi gemiye ait olduğunu bulabilir misiniz? Merak etmeyin bu okadar zor bir iş değil. Sadece resmi iyiden iyiye gözden geçirin. Bakın ozaman geminin ismini nasıl bulacaksınız... *(Meselenin halli karşı sayfada)*

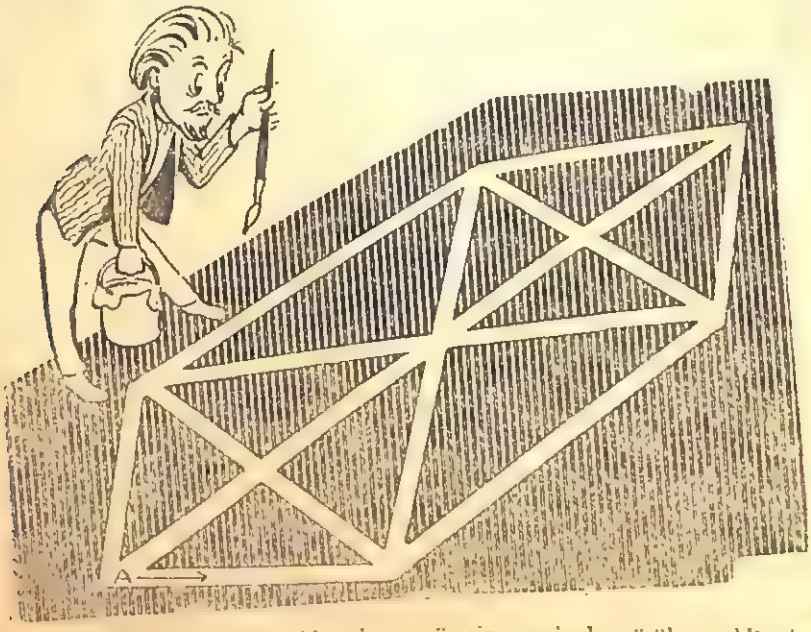

Ressam Hamza Bey, bir tahtanın üzerine, resimde görülen şekli çizmiş. [illegible] bir [illegible] gelmiş. Kendikendine: «Ben,» demiş, «Acaba [illegible] çizginin üzerinden bir daha geçmeden, ayni [illegible] Bu sualin cevabını bul[illegible] de hemen [illegible] kurduğu şeyi, yapmayı denemiş. Fakat [illegible] ceremememiş. Acaba siz, [illegible] A ucundan başlamak suretiyle [illegible] düşündüğü şeyi yapabilir misiniz? *(Mese[illegible] [illegible]fada)*

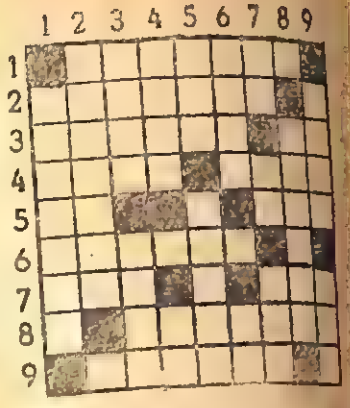

Soldan sağa doğru :

1 — Çalışkan, 2 — Afacan, 3 — Merhamet etmek, tersi beyaz demektir. 4 — Tersi kıymetli bir taş, tersi deniz kenarı demektir. 5 — Avcının aradığı, nehirlerin geçtiği yer. 6 — İnsan gibi çalışan cansız şey. 7 — Otomobil, yemin. 8 — Tokat atan. 9 — Aşağı değil.

Yukardan aşağı doğru :

1 — Denizde görülen parıltılar. 2 — Karagözün arkadaşı. 3 — Temizlenmiş, yarış. 4 — Çocukların yiyeceği, beyaz. 5 — Fakat, tersi Peygamberimizin annesinin adıdır. 6 — Bir içki, sanat. 7 — Çok değil, olmaz, kanatlı bir böcek. 8 — Sevinç. 9 — Fiyaka, sessizlik işareti.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇOZUSU

HİÇ!

— Bana «Hiç» i [illegible] bilir misin?

— Ederim. «Hiç» [illegible] cukların yemek [illegible] bıraktıkları şeydir!

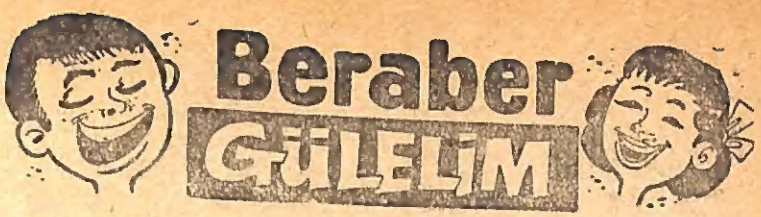

DOĞRU İMİŞ!

Memur daireye çok geç gelmişti. Direktör kızdı.

— Siz ne biçim memursunuz canım! diye bağırdı. İki saat geç kalınır mı? On dakika, onbeş dakika haydi neyse!... İki saat bu!...

Memur ellerini oğuşturarak cevap verdi:

— Efendim hava yağmurlu, bizim yollar da çok bozuk ve çamurlu. Yürümek imkânsız! Her adım atışımda iki adım geriye doğru kayıyordum. Onun için geciktim.

— Direktör büsbütün kızdı.

— Bu ne saçma lâf böyle! Eğer bu, hakikat olsaydı buraya gelmenize imkân yoktu!... Yalan da söylüyorsunuz!...

Memur gülümsedi.

— Hayır, doğru söylüyorum bay direktör, dedi. Arkaya doğru fazla kaydığımı görünce geri dönüp eve doğru yürümeğe başladım. Ve buraya gelebildim...

ÇALIŞKAN EVLAT

Annesi oğlunu methediyordu:

— Benim şu kocaman oğlum yok mu, doğduğundan beri çiftlikte çalışmıştır. Şimdi tam bir çiftçi olmuştur.

Dinliyenlerden bir kadın mubalâğaya dayanamadı sordu:

— Peki bu kabiliyetli oğlunuz ilk sene ne yaptı?

— Ilk sene süt sağdı!

ÇARE

— Geçen gün Temel bana, «Seni görürsem tekmeliyeceğim,» dedi. Ne yapsam derdin?

— Onu görür görmez yere oturuver!

KARŞI SAYFADAKİ MESELELERİN HALLİ

Geminin ismi, ATLANTİC'tir. Geminin dümenindeki ince çubuklar, bu ismin harflerini teşkil etmektedir. Eğer resmi, sağa sola yatırırsanız dümen üzerindeki bu harfleri büyük bir rahatlıkla görürsünüz.

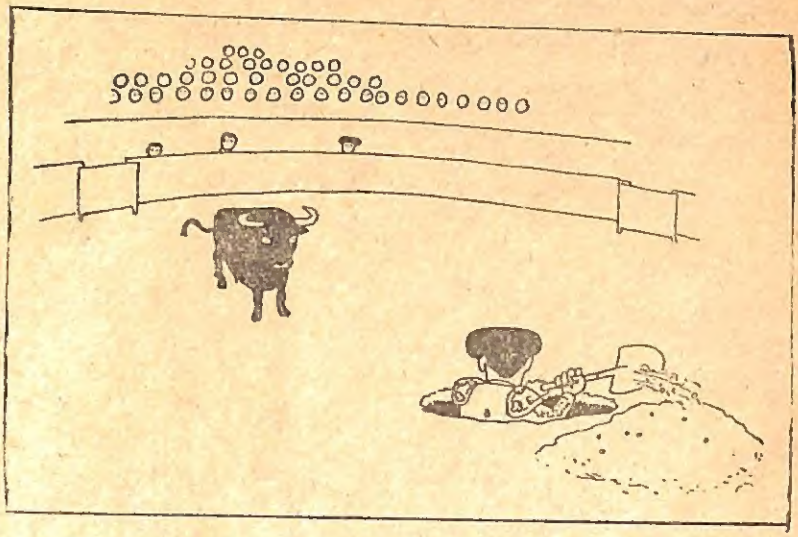

YAZISIZ

DOĞRU SÖZ

Bir köylü bir gün Amerikaya gitmek üzere olan bir geminiye rastlar, konuşmağa başlarlar.

— Babanım nerede ölmüştü?

— Bir deniz kazasında.

— Büyük babanız?

— O da denizde öldü. Bir gün balığa çıkmış, geri dönmemiş.

— O halde dostum ben sizin yerinizde olsam, Kat'iyyen şimdi denize çıkmazdım.

Bu sefer gemici sorar:

— Peki sizin babanız nerde öldü?

— Yatağında.

— Ya büyük babanız?

— Bizim bütün sülâlemiz gibi o da yatağında ölmüştür.

— Ben sizin yerinizde olsaydım yatağa girmeğe hiç cesaret edemezdim!

KOLAY HESAP

Bir adam bir gün antikacıya girdi. Bir duvar saati gördü, pek beğendi. Sordu:

— Kaça bu saat?

— Yüz elli lira.

— Çok pahalı; işliyor mu bari?

— Mükemmel! Yalnız bir kusuru var: Akrepleyelkovan saat 12 yi gösterdiği zaman çaları beş defa vurur. İşte o zaman saat tam iki buçuktur.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 19 CİLT : 1900-8
11 MAYIS 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

TÜRKİYE YAYINEVİ

Nankör Köpek

Bir çobanın çok sevdiği ve itimat ettiği bir köpeği vardı. Çoban sürüsünü köpeğin idaresine bırakır başka işlerinin peşine giderdi. Ama köpek gayet iyi bakıldığı, beslendiği halde, efendisi arkasını döner dönmez koyunların hakkından gelirdi. Çok geçmeden çoban durumun farkına vardı. Gösterdiği itimadın ne derecede kötüye kullanıldığına şahit oldu.

Köpeği yakaladı. Hiç acımadan hayvanı asmağa karar verdi. İp köpeğin boynuna geçirilince, hayvan canını bağışlaması için çobana deli gibi yalvarmağa başladı. Sürüye kendisinden daha çok zararı dokunan kurdu asmasını rica etti.

— «Elime geçirirsem onu da asarım,» diye cevap verdi çoban. «Ama sen o kurttan on

kere daha fazla alçak ve hainsin. Sadakatsizliğinin cezasını çekeceksn. Bundan seni hiçbir şey kurtaramaz.»

EN BÜYÜK DUŞMAN, İÇİMİZDEKİ DÜŞMANDIR.

Fare ve Gelincik

Açlıktan derisi kemiğine yapışmış bir fare, bir delikten geçince kendini arpa anbarında buldu. Arpaların üstüne aç kurt gibi saldırıp bir güzel karnını doyurdu. Bir zaman sonra aklına yuvasına dönmek geldi. Geldiği deliğe yaklaştı. Çıkmak istedi. O kadar şişmanlamıştı ki ne kadar uğraştıysa uğraştı bir türlü delikten geçemedi.

Şişman arkadaşının bu boşuna gayretlerini gülerek seyreden bir gelincik, «Beni dinle fare dostum,» diye seslendi. «Buradan çıkmanın bir tek yolu var. O delikten geçtiğin zamanki kadar zayıflamanı beklemek.»

BAZAN İLAÇ HASTALIĞIN KENDİSİ KADAR FENA GELİR.

TARİH YAPRAKLARI

TIRHALA'NIN ZABTI

18 Nisan 1897'de Yunanistana harp ilân etmiştik. 4 Aralığa kadar süren bu savaştа şımarık Yunan ordusu birbiri ardısıra kayıplara uğradı. Düşmanın son dayanağı olan Tırhala şehri de 12 Mayısta zabtedildi.

TUNUS'UN ELİMİZDEN ÇIKMASI

Barbaros Hayrettin ve Kılıçali zamanlarında üç defa zabtedilen Tunus bölgesi Fransızların sömürgecilik siyaseti neticesinde 12 Mayıs 1881'de haksız olarak Fransızlar tarafından işgal edildi.

MUAVENET'İN GOLYAT'I BATIRMASI

13 Mayıs 1915 tarihinde, Çanakkale savaşları sırasında, Küçük Muavenet muhribimiz gece karanlığından istifade ederek düşmanın torpido kordonunu ve karakol gemilerini aldatıp İngilizlerin Golyat adındaki zırhlısına sokuldu ve onu torpilliyerek batırdı. Küçük bir muhribin bu başarısı deniz savaşı tarihimizin şanlı bir sayfasını teşkil etmiştir.

CEBRE DENİZ SAVAŞI

14 Mayıs 1560'ta Birleşik düşman donanmasına karşı Piyale Paşa kumandasındaki Osmanlı donanması Cebre önlerinde büyük ve şanlı bir savaş yaparak düşmanı mağlûp etmişti. O tarihte Kanunî Sultan Süleyman Osmanlı Hükümdarı ve Turgut Reis de Donanma Kumandanıydı.

İZMİR'İN İŞGALİ

15 Mayıs 1915'te İngilizlerin yardımı ile Yunan askerleri İzmir'e çıkarak bu güzel şehrimizi işgal ve bir çok masum vatandaşımızı sebebsiz yere katletmişlerdi.

ATATÜRK'ÜN SAMSUN'A HAREKETİ

16 Mayıs 1919'da Mustafa Kemal 9. Ordu Müfettişi sıfatiyle İstanbul'dan ayrılmış, Samsun'a doğru denizden yola çıkmıştı.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

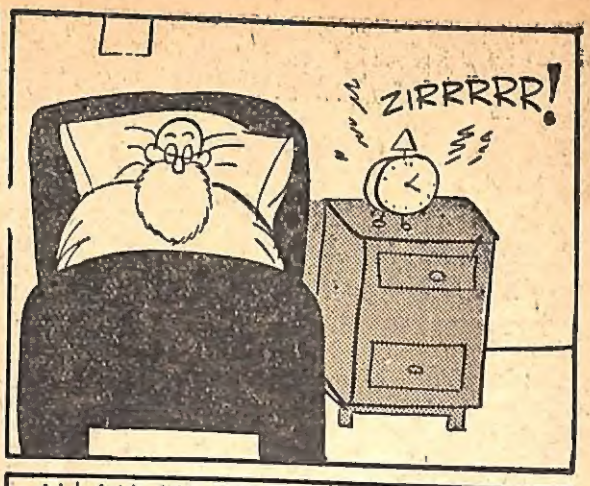

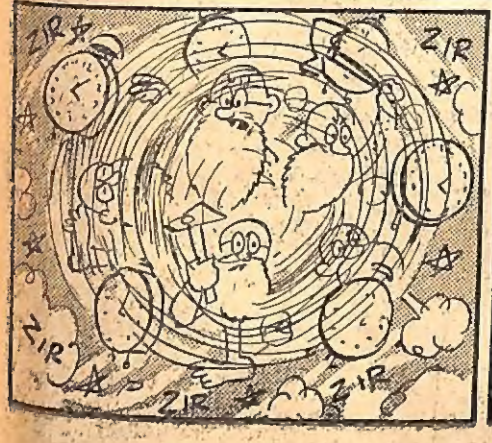

— Şu Hüsamettin ne yapar eder, okula vaktinde yetişir!..